

«θέλεις...»

Επιπόλαιος μελετητής, ακούοντας την ερώτηση «θέλεις;», θα τη χαρακτηρίσει αφελή.

Ο άνθρωπος, ο για τόσα χρόνια ταλαιπωρημένος, ήταν δυνατόν να μη θέλει να γίνει υγιής;

Ο παράλυτος δεν γνώριζε τον Χριστό. Δεν ζητά λοιπόν οτιδήποτε.

Χαρακτηρίζεται για την εγκαρτέρηση, αλλά και την αγόγγυστη υπομονή του.

Ελπίζει, παρά την τόσο εξοντωτική αναπηρία του.

Ο Χριστός, τώρα, τον θεραπεύει. Δεν του προσφέρει απλώς υγεία του σώματος. Δεν τελειώνει εδώ η αποστολή του. Στοχεύει βαθύτερα. Αναζητεί τον πνευματικό άνθρωπο. Που βρέθηκε σε πτώση. Και επήλθε η παράλυση.

Ο Χριστός θεραπεύει ολόκληρο τον άνθρωπο. Τον φέρνει στην προτέρα κατάσταση. Πριν η αμαρτία, διαφθείροντας τον, τον μετατρέψει σε παράλυτο.

Ο Χριστός ζητεί την ουσία και το σκοπό της υγείας.

Βοηθά να καταλάβουμε ότι υπάρχουν καταστάσεις χειρότερες από την αρρώστια, όπως είναι η αμαρτία. Αλλά και καλύτερες από την υγεία. Εδώ μιλούμε για την ειρήνη με τον Θεό.

Μετά από αυτά, είναι σαφές, ότι είναι θέμα προτεραιοτήτων.

Καλούμαστε να αποφασίσουμε. Τι βάζουμε πρώτο στη ζωή μας; Και τι έπεται;

Ποιο είναι λοιπόν το πρώτο που θέλουμε;

Στην κοινωνία της εποχής εκείνης, επικρατούσαν διάφορα ρεύματα και τάσεις. Σήμερα όμως «υπερτερούμε» σε δύο θέματα: η ερημιά της πόλης, αφήνει έκτυπα τα ίχνη της στον χαρακτήρα του σημερινού ανθρώπου. Και, έχει φυγαδευτεί η αρετή.

Αναζητούμε τα προσωρινά. Τα γήινα. Τα σημερινά. Μέχρι αύριο... Θα δούμε...

Η φράση «άνθρωπον ουκ έχω» έχει γίνει πανδημία. Ποιος μπορεί να ισχυριστεί, ότι γνωρίζει τον γείτονά του; Τον μη γνωστό του; Αυτόν δηλαδή που προσπερνά στη διάβαση πεζών; Ή οδηγεί, παράλληλα με εμάς, το αυτοκίνητό του στις στάσεις;

Δύο πλοία. Το ένα μπαίνει στο λιμάνι. Το άλλο βγαίνει. Χωρίς επικοινωνία. Χαιρετισμό. Κούνημα του χεριού.

Αυτή είναι η φωτογραφία της σημερινής πραγματικότητας.

Αν μιλήσουμε για ήθος, τότε είναι που θα εκπλαγούμε. Απόψεις θ' ακούσουμε πολλές.

Προσπαθούμε να είμαστε απλοί. Στην ενδυμασία. Τη συμπεριφορά.

Μια πιο προσεκτική ματιά θα μας πείσει για το αντίθετο.

Δεν γίνεται εδώ εισήγηση για αλλαγή στολής ή ότι παρεμφερές.

Ο φακός της προσοχής μας, αλλού πρέπει να στραφεί. Να βρούμε το βασικό μήνυμα σήμερα.

Αγαπά ο Χριστός!

Θεραπεύει τον παράλυτο.

Δεν αγαπούν οι άνθρωποι.

Στερείται ο παράλυτος.

Τι θα πουν οι σημερινοί άρρωστοι; Οι ταλαιπωρημένοι της ζωής; Οι παραπεταμένοι;

Εδώ αρχίζει ο προβληματισμός ο δικός μας.

Καιρός να θυμηθούμε τον διπλανό.

+ ο π. Γ.